

DOBROGEA JURNĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
Str. Dorobanților 17

ORGAN SEPTAMINAL AL TINERIMEI DOBROGENE

DIRECTOR - PROPRIETAR
CONST. N. SARRY

SĂRBĂTORI ȘI SĂRBĂTORI

Tout est n'est pas beau : mais
il n'y a pas de beau, même
idéel, que dans le réel !
Littre

La noi. Românii

E în noaptea Simbetii marți.
Signalul sergenților de oraș n'a vestit încă miezul de noapte. Clopotele, cari încă dată chemă pe credincioși în casa Domnului, azi, în sunete tânguitoare, invită pe amatori la serviciul divin. Mără nici nu plouă, nici nu se lasă.

Intr-o cafenea.—Biliardul, acoperit cu învelitoare-îi cîrpită, se odihnește. Trei taceri formează un triplu pe dînsul pe care moște suspendate o bilă, un zar, un pion și un as de tref.

Orice joc, din ordinul Poliției, e interzis. Totuși, unul execută din ochi cu «retro»; altul făurește o quintă maioră; iar într'un colț un octogenar mitind somnul iepurilor, cu un zîmbet machiavelic pe buze, îngină scărpiindu-se pe coafă: un dușez și te-am făcut marț!

În colțul opus doi tineri stau de vorbă:

— Nu te scoli să mergem?

— Ce să-mi mai bat picioarele; doar tu-î nebună să vie pe timpul asta!

Iar mai încolo doi bărbați cu ghioceii în păr:

— Da lasă-mă, frate, cu biserica! Dăia mi-am expediat cu nevasta la măsă?

Intr'un restaurant.—Dol înșel se ospățează în compania unui dame. Numai căle lipsesc de pe masă. Unul se scoli.

— Eu mă duc. Maria stă lângă biserică și va fi printre cele d'întil.

— N'ai face rău să ne lași puțin săguri.

— Eu vin mai tîrziu cu familie.

Alături de acest chambre-séparé, cu comunicația întreruptă numai printr'o poartă de cel din dreapta, se aude: și cu sticla m'am luptat, grumajii m'au uscat iar după un Amin și Doamne ajută: «De-unde vil călugăre tu răsă pe umere? Am fost de m'am închinat unde cep la butie a dat».

Urmează un „Christos a înviat”, oficiantului, ridicînd paharul tîmăruș în mîna stîngă și împresunînd pînele trei degete de la mîna dreaptă în poartă: Nu, odată și înc'o dată către domnul să țipăm! Aplauze frenetice saluîndă cuvintele oratorului...

Spre biserică.

Pe un timp ca asta să părăsești domniul cald și să te duci la biserică, Doamne iartă-mă!

Iar cine te-a luat de mîna?

— Te notenază, mon cher, Șefu!

În biserică.—Cu toate culorile curiozității pe rochia ei, stropită și unca de tot ce Gelières au avut mai înfăptuitor, cu un glonț se repede spre altar alături de ea seară. E o poziție înconfortabilă de ofensivă și defensivă. Poartă pe toți și nu scapă privirea din partea stînga spre inimă,

corpul diplomatie; la dreapta statul major de la „Panaioți”. Atacul e inevitabil și succésul de prevăzut.

În fața iconostasului două colege de pension se închină:

— I-am făcut, dragă semn și s'a făcut că nu vede.

— Nu te-o fi înțeles!

Doi jobenați aproape de strana cîntărețului:

— Oh, qu' elle est mignonne!

— Aș!, m'a trîsnit cu usturoiu 'mniael.

Mal spre ușă un licean indignat către un coleg:

— Să mai poftescă să-î dau cheia de la... Salustiu!

Iar aproape de eșire, una cu barișul pe cap, în așteptarea lui „Christos a înviat”, către o vecină:

— O dată cu postu mi s'a isprăvit și varza acră!

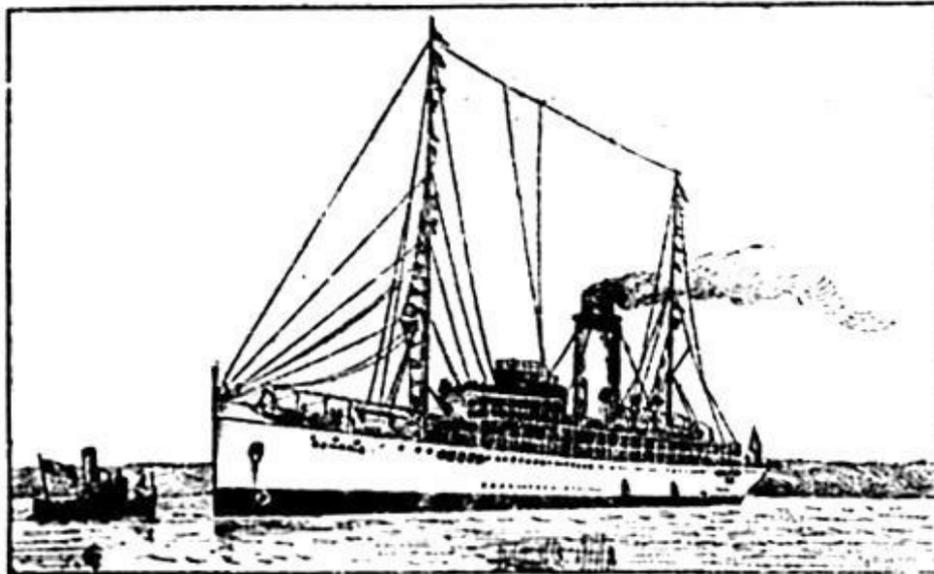
Pași și șoapte se aud pe scară. Aștia-s de-al noștri—îmi zic.—Nu mă înțelasem. Două mutre patibulare apar, care cu o zi înainte nu uitaseră să se tîvălească în depositul lui Ștefan Văraru. Și, fără să fie impresionate de solemnitatea momentului; fără să găsească un cuvînt de admirare pentru darul de dicțiune și comunicativitate al predicatorului; fără să se gîndească că simpla lor prezență în acest local e un sacrilegiu, o profanare; fără să caute să-și impună respectul, pe care n'a știut să-î sîdească în ele familia și societatea, lingindu-și buzele una din ele exclamă:

— Uite, dragă, ce popă frumos!

Un neamț: Pfui der Teufel noch ein mal.

Unde ești tu, Tepeș Doamne?

Const. N. Sarry

NOUL VAPOR ROMANIA

(Vezi articolul pag. 11).

Preotul citește o predică.

O voce: Tăcere la galerie!

Corul: Christos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcînd și celor din morminturi viață dăruindu-le.

La el, străinii

E Duminica Paștelui.

Evangheliștii stau pîlcuți, pîlcuți în fața porții înclinate a bisericii lor și care se deschide punct la orele 10. Clopotul sună pentru a treia oară și toți se îndreaptă spre intrare. Pe scara din dreapta urcă bărbații iar pe cea din stînga damele. Își ia locul în bancă și după ce a spus fie-care în gînd pe „Pater noster” se așază.

Nici o șoaptă. Toți deschid cărțile la numărul indicat pe tablă neagră și încep a intona acompaniați de orgă. Ochii stau pironiți în carte și cite o privire, în rîtăcirea ei, e dojenită de Christ din grădina Vetsimani.

Începe predica. Aci preotul vorbește; cuvîntul său e simplu și de aceea pătrunde.

Spiritele sunt transportate. Aci poți concepe sublimul.

Cele două mame.

I

După ce Christ expirase pe crucea, unde-l bătuse în cuie nedreptatea oamenilor; după ce ultimul tunet bubuise pe Golgotha și drama răsucării păcatului lumii se terminase, Fecioara Îndurerată, care legănase și crescuse sublima victimă, cobora încet Calvarul.

Natura reluase aspectul ei de primăvară, iar soarele apăsă și dispărea după munți în lucriri roze.

Maria se înalță la Ierusalim, orașul blestemat, în care se realizaseră atîtea profetii.

Ea mergea, susținută de discipolul Ioan, să caute giulgiul din lina curată, în care să învelească corpul prea iubitelui ei fiu.

rumul era lung și greu de coborît. La fie-care pas, dînsa se lovea de amintirea unei suferințe, revedea pe Iesus al ei îndoit sub greutatea crucii și tira la rîndul ei piciorulele istovite de lacrimile ce vărsase.

Apostolul o conducea, tăcut. El respecta această durere imensă, mai mare de cît toate durerile lumii.

Și cum să nu aibă dînsa inima trîntă când văzuse murind pe Christos, pe care-l

îmbise atîta. Își aducea însă aminte de sfintele lui învățături; avea credință în cuvintele profetilor; știa că Omul Dumnezeu se va înălța a treia zi, pentru a mîntui lumea.

Fecioara nu mai credea în nimic aci, jos, din momentul în care fiul său murise, fiul său, adică copilul blînd care i suridea, pe care ea îl crescuse și care îi dăduse posibilitatea de a gusta o clipă din plăcerile omenești.

Dar ce-î păsa ei de opera divină? Ce o importa pe dînsa superbul simbol, care dădea naștere unei religii? Ea era mama nemîngîiată, al cărei fiu îl ucisese călăii și pe care ea-l plîngea, fără ca să-și mai dea seamă.

Trecătorii erau numeroși pe drum, toți însă îi respectau durerea.

! a mergea înainte, înconștientă; suferea cu adovărat, mai mult de cît îi permiteau puterile și în frumoșii ochi al aceleia, care dăduse lumii pe Christos, în ochii Fecioarei țără-de-prihană, Virginia îmbire și a credinței, se văzu pentru prima oară deznădejdea

II

— Să ne scîpăm de lumea asta, murmură dînsa. Aș! dori să mă repunze un moment în calmul acestui loc pierdut.

Ea înclină capul pe umărul lui Ioan. Părul ei alb se amesteca cu lungile bucle brune ale aceluia, care ținea pentru un moment locul copilului ei.

Ioan îi arătă o altă cale în apropierea serii, parfumul florilor se respîndea mai pătrunzător și în jurul durerii acestor două ființe se răsfața poezia surprinzătoare a primăverii.

Dîneș se duseră în Grădina Măslinilor, grădina în care venise să se roage Christ, în noaptea fatală, grădina în care lui îi plăcea să viseze.

Era pustie la acea oră: vedeai de colo Ierusalimul cu nenumăratele-i case albe— Ierusalimul care, în urma teribilului eveniment de peste zi, părea că aștipise.

Aci era locul calmului și al odihnei. Pierdută în meditațiuni, Maria privea tăcută în spre oraș.

Din ce în ce liniștea se restabie în sufletul ei. Inima-î sîngera din rana deschisă pentru tot-dea-una, pierise însă dint'însa revolta: o voce internă o mîngia, de sigur vocea divinului chinuit.

Apostolul vorbea. Dînsul se ruga pentru această mamă crud lovită și pe care o iubea tot ca și pe a lui.

— Femeo, îi zise el, tu ești bine-cuvîntată între femei, de oare-ce s'ar-cina ta a fost cea mai mare dintre sarkinl....

Și cum apucară să pornească încet, mergînd spre oraș, auziră un zgomot de suspine în urmăle; nu erau așa dar singuri în Grădina Măslinilor.

Era o voce de femeo, care îndurerată își plîngea pîsul.

Virginia se opri. O alta de cît dînsa, o altă femeo suferea. Aceasta era destul, ca să i se facă milă.

Ea se aplecă, cu să vadă și distinsă de-a lungul șanțului drumului zăcînd o femeo de prin partea Vetsimaniel, cu părul nins de vremuri și trăsăturile feții oboșite de suferințe.

— Ce al? întrebă încet Maria.

— Mi-a murit fiul chiar acum, răspunse o voce înăbușită.

Neconșcuta ridică spre Fecioara doi ochi sălbateci, cari te puneau pe gînduri. Mîinile ei, itelingerate de stînci, tremurau.

Un fior străinî scutură pe Mama lui Christos. Această durere îi amintea pe a ei și i-o făcea chiar mai vie.

Așa dar, nu suferea ea singură! Durerea ei nu era decît de cît un simbol,

o lăcătușă divină pentru umanitate... Ea contempla pe nenorocita, care-l zăcea la picioare. Ea o contempla cu ochii plini de bunătațe și cum femeea, mișcată de această privire dulce, da parcă s-o întrebe.

— Sunt mamă, răspuse Pe Ioan. Fiul meu a murit răstignit pe o cruce. La cavintul de «cruce» necunoscută se reculesc. Fața ei deveni palidă și intricoșătoare. Ea îngină:

— Și fiul meu a murit ca un infam; l-am găsit spânzurat în drum.

Să fie posibil? Suferința ei așa dar mai avea pereche, pînă în cele mai oribile ale ei amănunte și Ioan se cerca să susțină, că altă sarcină ca a ei nu mai poate să existe. Curioasă întâlnire a două nenorocite, ale căror inimă, pătrunse de lacrimi și mizerie, se atrăgeau una spre alta!

Pentru fie-care, acela care nu mai exista, fusese copilul mic, ființa scumpă devenită bărbat în toată puterea celor treizeci de ani. Amîndouă la un moment văzură înaintea ochilor înspăimîntătoare nălucă a unui răstignit, și a unui spânzurat.

Și Maria, cu toată durerea ei, plîngea pe această nenorocită, pe care nimic n-o mai susținea, nici credință, nici curaj și care, în acea grădină pustie, se tînguia de durerea ei fără de margini.

— Care e numele fiului d-tale, întreabă Fecioara; spune-mi-l, pentru ca să-l omenez în rugăciunile mele către Domnul.

Pe Ioan se sprijini pe marginea șanțului drumului, cu ochii injectați de sînge, cu gura încheștată, ca în fața unei viziuni infricoșătoare și îngină acest nume:

— Iuda.

III

Mama Mintuitorului se cutremură foarte palidă. Pe fruntea ei se săpă o zbircitură, apoi întinse mâinile spre nenorocită.

— Sprijină-te pe mine, femeie sărmană și intră ca și mine în căsuța-ți goală. Acolo vei putea plînge mai bine.

Noaptea se lăsase; o noapte dulce și parfumată de primăvară. Una lingă alta, cele două temel re-luară drumul Ierusalimului adormit. Nu se mai auzea nimic, de cît căniul urlând prin muntii și corbi croncănind pe Golgotha.

Plin de respect față de aceste două dureri care se uniseră un moment, Apostolul rămase în urmă, pentru ca să se roage singur.

Multă vreme însă, la alba lumină a lunii, el privea cum se depărta spre orăș mama lui Christos, susținind de mînă pe mama lui Iuda....

S.

Ilustrațiunea noastră

Noul vapor «România» construit de S. M. R. în șantierele de la «Saint-Nazaire» (Franța), a cărui ilustrație o dăm în pagina I-a a numărului de față a sosit în ziua de 3 Aprilie oarele 9 dimineața în portul nostru.

Acest vas va servi pentru prelungirea liniei actuale Constanța-Cospoli, pînă la Smirna și Pireu.

Ilustrațiunea ce o dăm în numărul de azi e reproducută după o fotografie luată de cunoscutul fotograf amator Besançon chiar în momentul acostării vaporului «România».

«România» e comandată de d. maior Atanasău, și a avut pe bord și pe d. Coandă, directorul S. M. R., și inspectorul mecanic Ștefănescu, cari au fost la «Saint-Nazaire» pentru a exista la recepția și încercările făcute vaporului.

Iată și cite-va amănunte asupra acestui nou vas.

E de tipul vaporului «Regele Carol» cu modificări apreciazabile. Are 107 m. lungime și 14 m. lățime. Caricul de marfă sau tonajul vasului e de 1800 tone, deplasamentul total fiind de 3500 tone. Două mașini sistem Compound cu 2 helice,—avînd o viteză medie,—obținută la probă cu încălzimîntul complet de 18 mile pe oră.

Depozitele de cărbuni și focarele au fost astfel amenajate, în cît imediat după sosire ele au fost transformate

... Cu încă două vapoare rapide și confortabile, cum este vaporul «Regele Carol I», s'ar putea efectua un serviciu permanent și regulat între Constanța și Egipt odată pe săptămîină, fie direct fie cu escala în Smirna și Pireu, menținîndu-se în același timp legătura bi-săptămînală existentă astăzi între Constanța și Constantinopol.

Combinățiunea ce s'ar face astăzi cu patru vapoare în loc de două, precum avem astăzi, nu numai că ar permite deservirea porturilor egiptene, dar ar asigura, în același timp și regularitatea Serviciului pe linia Constanța—Constantinopol, care astăzi este într-o cît-va amenințată, de oare-ce nu există un al treilea vas de rezervă, neapărat necesar.

În numărul viitor vom continua a ne ocupa tot de linia orientală.

Gh. Christodorescu.

Serviciul Maritim Român

III

În numărul acesta ne propunem, să răspundem la întrebarea, dacă linia orientală, creiată pentru scopurile arătate, a dat rezultatele dorite?

Pînă acum rezultatele obținute sunt cu totul neluămînțate. Nici comerțul nostru cu Statele din Orient nu a luat un avînt mai îmbucurător și nici nu s'a stabilit prin țara noastră un tranzit mai important de călători și mărfuri între Europa și Orient. Se fac anual jertfe însemnate cu întreținerea liniei de navigație ce ne preocupă, iar rezultatele sunt foarte puțin îmbucurătoare.

Cauzele acestei stări de lucruri sunt cunoscute. Ele au fost, aduse și la cunoștința Parlamentului de către d. N. P. Ianovici, fost deputat, prin raportul ce a întocmit asupra proiectului de budget pentru veniturile și cheltuielile administrației Căilor ferate pe exercițiul 1903-1904. Și fiind-că acestuia este importantă vom reproduce aici toate considerațiunile referitoare la linia Orientală.

«Este învederat astăzi, și chiar de la creațiunea Serviciului maritim a fost recunoscut, zice d. N. P. Ianovici, că linia Constanța pînă la Constantinopol numai, pe lingă că nu are o importanță prea mare nici chiar pentru tranzacțiunile noastre proprii comerciale, cu atît mai puțin ne ar îndreptăți a spera să stabilim printr'însă un tranzit internațional, Constantinopol fiind însuși mai mult un port de tranzit al extremului Orient, de cît o piață proprie de consumațiune. De aceea, chiar de la organizarea Serviciului maritim s'a prevăzut extensiunea liniei actuale Constanța—Constantinopol pînă la Alexandria sau Port-Said.

Acolo am putea să facem un schimb întins de produse proprii ale solului nostru cu produsele Egiptului și Indiilor.

Din Alexandria divergează marile drumuri ale proveniențelor extremului Orient și aci se adună o bună parte a schimbului europeanesc.

În lipsă de material plutitor propriu, directorul Serviciului maritim a fost însărcinat, în iarna anului expirat, să caute a se abusa cu una din companiile de navigațiune cari deserveau porturile din Orient, pentru a face un serviciu comun. Condițiunile însă puse de acele companii erau foarte oneroase căel ele au înțeles că cesțiunea se prezintă mai mult dintr'un punct de vedere de interes național, și astfel nu s'a putut parveni la realizarea prelungirii liniei printr'o astfel de combinațiune.

Față de aceste împrejurări, Serviciul nostru maritim, în scop de a facilita, pe cît posibil, exportul în Orient a produselor solului nostru, chiar cu modestele mijloace de cari dispune actualu nte, a încercat un paliativ, conveni l cu o societate străină de navigațiune, care deservește linia Constantinopol—Alexandria, la un trafic de joncțiune cu taxe fixe pentru mărfuri.

Deși această combinațiune a intrat în vigoare abia de șase luni, totuși s'a constatat deja că lasă mult de dorit și că, pe această cale, țîta urmărita de noi nu se va putea pe deplin atinge; speșele de transbordare la Constantinopol, funcționarea neregulată a vaselor companiilor levantine, cari adesea urmăresc interese cu totul contrarii celor noastre, ne îndreptățesc să presupunem, că această combinațiune nu poate avea un succes favorabil și durabil.

Cu încă două vapoare rapide și confortabile, cum este vaporul «Regele Carol I», s'ar putea efectua un serviciu permanent și regulat între Constanța și Egipt odată pe săptămîină, fie direct fie cu escala în Smirna și Pireu, menținîndu-se în același timp legătura bi-săptămînală existentă astăzi între Constanța și Constantinopol.

Combinățiunea ce s'ar face astăzi cu patru vapoare în loc de două, precum avem astăzi, nu numai că ar permite deservirea porturilor egiptene, dar ar asigura, în același timp și regularitatea Serviciului pe linia Constanța—Constantinopol, care astăzi este într-o cît-va amenințată, de oare-ce nu există un al treilea vas de rezervă, neapărat necesar.

În numărul viitor vom continua a ne ocupa tot de linia orientală.

Gh. Christodorescu.

Către cititorii noștri

Cînd am luat față de D-voastre obligațiunea, de a vă scrii o foaie care să corespundă tuturor cerințelor ziaristice moderne și civilizate, ne dăm foarte bine seamă de greutățile ce împunea acest angajament.

Singuri, ajutați de colaboratori de ocazie—și al căror concurs prețios n'am ști cum să-l prețuim—am căutat a fi la înălțimea făgăduinței date.

Astăzi, după o muncă oboșitoare de aproape o jumătate de an, survenăși, așa cum numai accia, cari cunosc încordata viață a ziaristului, își pot lăchiplui, ne vom permite a lua o vacanță de o săptămîină, timp în care vom face și un mic turneu prin Județul Tulcea, cu care încă n'am stabilit legături mai apropiate.

Țincam, drept compensație pentru abonajii noștri, să dăm numărul acesta în format mărit și ilustrat—după cum am și făgăduit. De a doua parte a promisiunii ne am știut; de prima însă, din cauza prea marelui aglomerajului de lucru la atelierul de tipografie, provocată de Serbători, nu ne-am putut ține.

Avem mișgăierea însă, că cititorii dobrogeni cari pînă acuma erau deprinși să primească foile locale la perioade foarte neregulate, apreciind punctualitatea noastră de pînă acum—obținută printr'o muncă fără de preget—și știind seamă de condițiunile în care am făcut să apară foaia, vor bine-voi să ne acorde favorarea cerută.

Cu această ocaziune urăm cititorilor Serbători ferice!

DIRECȚIUNEA

De la Mangalia

D. Carețaș, primarul comunei Mangalia, a fost victimă unei sălbătice agresiuni.

E cert, că d-sa e un temperament ciudat, însă e tot pe atît adevărat, că și Consiliul comunal din Mangalia, constituit într-o clică, exploata în al său profit averea comunei—în special moșia—de un timp îndelungat încoace. Această moșie, exploatată în regio de membrii consiliului comunal, era subarendată pe prețuri îndoiți și întreit de mari și aceasta s'a confirmat chiar acum, cu ducerea d-lui Pariano, spre a ancheta în persoană cazul, cînd terrenele în chestiune au fost arendate, de la 5 mil. la 12 mil de lei, numai în intervalul de cite-va ore.

Directorul nostru va face o anchetă în persoană în acest orăș, de oare-ce se spune, că acolo se petrec de ani de zile fraude colosale, în dauna comunei și numai așa se explică mizerabila situațiune a acestui orășel.

În special se vorbește de un personaj, care în cafeneaua d-sale, rezolvă toate chestiunile pendinte la ori-ce autoritate din localitate, în schimbul unei sume de bani. Populațiunea mahomedană din plasă mai cu seamă, e într'un mod neomenos exploatată.

Nu vom, de cît ca în limitele puterilor și mijloacelor noastre, să contribuim la exterminarea răului din acea localitate.

Vom adăoga, că autorii materialii și morali ai agresiunii suferite de d. Carețaș au fost descoperiți!

Hazul Săptămîinei.

— De ce la săptămîina aceasta i te dăci, pînă la...?

— Fîind-că toți creditorii își pun urechile la gît...

INVIERE

— Vili, dragă Vili, seacă, pentru Dumnezeu; nu vezi, că nu mai cîștigî? Îți pierai toți banii și măne Paștile!

— Da-te dracului și dă-mi pace, cum să mă scol de la joc, cînd mi s'au dus cîte-va sute de lei? Mai așteaptă!

Și jucătorul își șterge cu batista fruntea asudată. Ochiul i-a adînciți în fundul capului. E căzut de oboseală și i-ădrobit de neliniște. Din amurg se auzese la mîșca cea verde din colțul camerei, ce ascundea în ea atîtea păcate. La început cîștigase ceva, apoi par-că vrăjiasc cine-va cărțile, încep, să piardă mereu. Iancu îl știa că-l pătușă, cînd s'apuca de joc, de aceea cănta cu tot chipul să-l scoată din cercul acestorlalți trei jucători, cari pînă atunci erau singe rece și o siguranță nimitoare.

— Vino, dragă, te preumbli puțin prin aer curat, te mai tragești și te întorci iară. Nu vezi că nu mai poți juca.

— Du-te la biserică pînă la cîntec, te așteaptă popa să te sfințească!

Iancu se depărta. Era prieten din copilărie cu Vili și i cădeau așa de greu cuvintele nesăbuite ale acestuia. La urma urmelor ce-i făcuse? Nimic. I-a zis să vie cu el afară, i-a amintit că mîne Paștile și o să rămîie fără pară chioară și abia a făcut aluziune la Invierce, ce în momentul acela se sărbătorea cu atîta ceremonie în biserică.

Ei o luă lucet spre sfîntul locaș. Răcoarea nopții îl făcea atît de bine. În turli, olopetele începură să vestească creștinilor Invierce. Iancu își tăcu crucea și în gîndul lui încep o rugăciune plină de credință, așa cum îl învăța mamă-sa mai de mult, cînd era copil.

Cînd ajuns în fața bisericii, o salvă de puști îl luk auzi, iar din sutele de papturi ale credincioșilor răsuna vestea invierii Adevărului: Christos a nviat!

Și par-că l ar fi silit cine-va, Iancu lă luă cu smerenie pălăria din cap, roșind și el cu mulțimea: Christos a nviat!

Între în biserică. Se așeză într'un colț și stătu acolo nemișcat, pînă cînd tîtrînul preot împărți paștile. Dar nu mai putu să se gîndească la cele sfînte. Chipul desfigurat al prietenului său nu-l mai eșia din mînte. Co privire lacomă avea, cum tremura, cînd trîntia pe masă cărțile! și fără să vrea, îl veni în mînte tot trecutul lui, toată copilăria plină de nevinovăție și de frica lui Dumnezeu.

Ei doi învățau mai bine în școala din sat. Duminica mergeau amîndoi la biserică. Intrau în altar, suflau în cărbuni din cădelnița preotului. Unul din ei citea Apostolul și sîtenii se uitau cu drag la el, iar părinților li se umplea sufletul de bucurie, cînd vedeau, ce copil isteț! au. Dascălul din sat stăruia pe lingă părinții lor, să-l trimeată la gimnaziu, la oraș.

S'au dus și acolo, duclînd cu el naivitatea și bunătața sufletului neapătat. Amîndoi au locuit la același gazdă și sarsa nu se culcău nici odată fără a cău vizual Maicol Domnului și fără a-și face cruce pe căpătîi. Cînd mai țîrau li e'ă spus, că acea cărticică, la care el ținea atît de mult, o scrieră apocrifă, tendențioasă, amîndoi s'au revoltat zicîndu-și: Profesorul e un prost.

Mai apoi, terminînd studiile, au ajuns amîndoi în slujbă și au trăit nedespărțiți ca doi frați. Nici cînd nu și-a zis una altuia un cuvînt nechibzuit. Și cînd Iancu a aflat de patiroa lui Vili nu mai putu de necaz. L'a sfătuit, l'a amenințat. Toate fură zădarnice.

Și în noaptea de Paști a stat lingă el, nu l'a slăbit, voia ca acum în ceasul acesta să-și înălțator de inimă să-l aducă aminte de tot trecutul, de tot viul și avîntul de odinioară, să-l urnească de la masa de joc și să-l ducă la biserică, dar cum se începuse în așteptările sale, Păcatul triumfase.

Slujba se isprăvi și Iancu o luă spre casă. Era oboșit. A doua zi se sculă tîrziu.

Răzărise soarele și umensala de pe trunchi arborilor se pe lingă drum se se zvîntase încă. Pe strada sume multă și veselă. Copiii alergau neastîmpărați pe colo pînă colo cu corțilele cu ouă roșii.

Vă aduceți aminte, iubii colegi, cât de mult el a căutat să ne încurajeze, punând pentru noi toată marea sa autoritate morală, ori de câte ori era nevoie; vă aduceți aminte de ce amicale sentimente era însoțit, chiar la ultima întrunire, prezidată de dînsul și la care am discutat între altele situațiunea noastră de corp.

Și acum omul de bine, judecătorul drept, amical neprețuit doară somnul de vecl, iar mormintul rece așteaptă deschis să înghită pe tot-dea-una această neprețuită comoară de căgătorii înalte și nobile simțiri.

Soție ducioasă frați și surori iubitoare, amici devotați, privim cu toții corpul nelăsuțit al marului defunct, plecându-ne capul smeriți în fața implinirii voinței lui Dumnezeu, fără a putea schimba ceva din hotărîrea lui nestrămutată.

Să plîngem, e tot ce putem face. Și plîngem și inima ne este cu atât mai frîntă de durere și mai cernită, cu cît noi știm cu toții cît bine putea să mai facă semenilor săi acest bărbat superior severat de moartea nemiloasă în floarea vîrstel, în plenitudinea puterilor sale. În plină desfășurare a înaltei sale însușiri.

Dar viața ne este dată să o trăim; să ne supunem hotărîrilor divine! În fie-care picătură de rouă se ogîndește soarele întreg, după cum în fie-care om Dumnezeu se reprezintă pe sine însuși. O rază de lumină de la soare soarbe picătura curată și o înalță cătră cerul din care s'a coborît; voința lui Dumnezeu chiamă la sine sufletele noastre.

Să ne supunem voinței lui Dumnezeu! *Gheorghe Zottu* a plecat pe drumul pe care cu toții îl vom urma, dar amintirea lui este și rămîne vie între noi.

Nobilă Doamnă și soție ducioasă, frați și surori iubitoare și prieteni devotați — mare golul și negru doliul ce-l lasă în itul vostru *Gheorghe Zottu*.

Căutați în durerea generală curajul de a suporta propria voastră durere și mingiaț-vă cu credința adevărată că în *Gheorghe Zottu* n'a murit de cît ceea ce era muritor, dar sufletul său înalt și nemuritor trăește încă și va rămîne pe vecl în amintirea și bine-cuvîntarea tuturor.

Inbitul nostru Președinte, — adio!

Sosirea vaporului

«România» la Constanta

În ziua de 3 Aprilie a intrat în port noul vapor *România*, construit la șantierul de la Saint-Nazaire.

Vaporul și-a anunțat sosirea cu un foc de tun.

D-nii Ionel Grădișteanu — ministrul lucrărilor publice. — Pariano prefect Miculescu directorul C. F. R., Ion Bănescu primarul orașului, membrii Academiei sosiți aci ca să viziteze portul, Coandă directorul S. M. R., Ion Rusu Abrudeanu ziarist, reprezentanții tuturor autorităților și un numeros public au eșit la largul mării să întâmpine noul vapor sosit.

Toate vasele din port erau frumos pavozate.

Duminica aceasta *România* începe cursa regulată pînă la Smyrna.

De la Anadolchioi

Duminică 3 Aprilie corent, la ora 8 a. m. a avut loc o ceremonie religioasă la care a oficiat Cucernicia Sa părintele Grigorescu, protoereul Județului Constanța.

Această seriare a fost ocazionată de sfințirea unui local destinat a servi ca locaș de rugăciune pînă la terminarea bisericii ortodoxe, la care se încează acum, precum și de instalarea preotului N. C. Provinceanu.

În urma invitațiunii adresate de Dl. primar tuturor creștinilor ortodocși din omnia Palaz, un public numeros a umplut sala destinată pentru săvârșirea ceremoniilor religioase.

După sfințirea apei, săvârșită de Cucernicia sa părintele protoereu, asistat de preoți din Provinceanu, a avut loc o predică de ocaziune, ținută de părintele protoereu prin care a recomandat creștinilor ortodocși pe noul preot, Cucernicia sa a arătat în termeni foarte clari și preciși, ce este preoția, care este importanța ei socială și care sunt datorile unui adevărat preot precum și greutatea sacerdotului. A mai arătat importanța misiunii civilizatoare și moralizatoare a preotului, îndemnul pe creștinii ortodocși să dea obolul lor pentru terminarea stîntului locaș ce se construște.

Părintele Provinceanu mulțumește cu respect Cucerniciai sala părintelui protoereu pentru recomandățiunea ce i-a făcut și promite publicului creștin că va ține drept cea mai stîntă datorie a sa îndeplinirea cu cea mai mare punctualitate a tuturor obligațiunilor ce și'a luat, cînd s'a destinat pe sine carierei sacerdotale.

Ceremonia s'a încheiat cu o frumoasă cuvîntare a D-lui N. C. Săruțeanu, primarului comunei, pe care regretăm că din lipsă de spațiu, n'o putem reda chiar în întregime.

Aziatent.

CARNETUL UNUI POSAC

ITIC LA TEORIE.

Toți recruții sunt în curte
Adunați la teorie,
Iară Don' sergent Timofti
Vorbește de ierarhie.
Toți ascultă, numai Itic,
Fără a fi observat,
Doarme dus visînd sărmanul
Cum că este om bogat.
Da, visa c'are avere,
Însă ce lucru jurat,
Doar de hoști în ori-ce parte
Se vedea înconjurat.
Toți voiau să-l fure banii,
Poate chiar să-l și omoare
Frică nu 'i era nu 'i vorbă,
Dar de hoști avea oroadă.
Don' sergent întreabă 'ntruna
Care 's gradele 'n armată?
Un recruti i le înșiră,
Dar sergentul hai d odată
Pe Itic iute 'l întreabă
Ce formează aceștia toți?
Iară el prin somn răspunde:
— Furmează bandă di hoști...

AL. RAULESCU.

INFORMAȚIUNI

Sosirea M. S. Regelui în orașul nostru e anunțată pentru ziua de 15 Mai. Vor avea atunci loc mari curse de cai și cu această ocaziune se va construi un nou pavilion pe hipodromul de la Anadolchioi.

Dl. Prefect Pariano va începe în curînd inspecțiia județului.

Dl. M. Balș, judecător de la Tribunalul de Ilfov, a fost numit Președinte al Tribunalului de Constanța, în locul mult regretatului Gh. Zottu.

În locul d-lui Al Iacovache, depărtat, a fost numit d. Gh. Magheru, director al Prefecturii din Constanța.

D. Niculescu, fost director al Poliției de Constanța a fost numit director al arestului preventiv local, în locul d-lui Cornea, demisionat.

Se vorbește încă de alte înlocuiri prin personalul superior administrativ din județul nostru.

În urma interviului Primăriei de Constanța pe lângă Minister, în chestiunea abatoriei orașului, de care ne-am ocupat pe larg, o comisiune compusă din inspectorii veterinarilor Locust-anu și Tarcovici, a sosit săptămîna aceasta spre a cerceta cazul. Pe cît am aflat stabilimentul aproape terminat urmează a i se da o altă destinațiune și rămîne să se amenajeze la tîrgul de vite din Anadolchioi un abatoriu pentru oraș.

Ne vom ocupa și de această soluțiune, dacă va rămîne cea definitivă.

Valurile mării au scos la țarm un cadavru cu totul de necunoscut. Se crede că este al unui marinar Englez înecat în cursul unei trecute.

Anunțăm cu plăcere căsătoria d-soarei Rosine I. Alcabas, din Constantinopol cu amicul nostru d. Samuel Naron.

Felicitările noastre cele mai cordiale.

Pentru Duminica viitoare în vederea Sărbătorilor Paștelui vom apărea într'un număr festiual, în format dublu și ilustrat.

Dl. Inginer Virgiliu Ionescu de la C. F. R. a fost însărcinat cu studiarea traseului liniei ce va lega Orașul cu plaja de la Mamaia, unde este vorba a se muta băile de mare.

Niște soldați bulgari însoțiți de locuitorii din satul Deliscuius, au trecut cu căruța peste frontieră, între pichete 24 și 25 voind să fure lemne. — Surprins de pădurari, hoștii au început să tragă focuri de pușcă. Din fericire n'a fost nici o victimă. — Pădurarii au luat o manta și o căruța pe cari fugarii le-au lăsat în pădure.

Un incendiu de proveniență necunoscută a distrus casa și grajdul în

care se aflau vitele locuitorului Flores Ionescu din Erăbiler. Pașubele trec de 5000 lei.

Niște hoști necunoscuți au furat peșcarul Teodor Malej, de lângă Mamaia, o barcă și unele de pescuit în sumă de peste 2000 lei. — Autoritățile sunt în urmărire a hoștilor.

Doi grăniceri de la frontieră după ce furaseră păsări și produse din cătunul Horoslar, fiind surprinși de locuitorii au tras focuri de armă, fără ca să fi lovit er-e persoană. Cazul se anchetează.

Poliția e pe urmele indivizilor cari au furat din magaziiile portului mai mulți saci cu porumb ascunzîndu-i la băile de la vii, și cari au comis și alte furturi nopțile trecute.

Ministerul de interne a cerut prefectilor să ia măsuri ca nici un străin să nu se stabilească în comunele rurale, fără autorizarea consiliului comunal local, aprobată de prefectura județului.

Aceste dispozițiuni nu se vor aplica străinilor cari vin vremelnic, în grupă, pentru lucrări agricole sau industriale și servitorilor cu simbric, care trebuiesc a îndeplini alte condiții.

Străinilor din categoria de mai sus nu li se va putea da autorizație, de cît dacă va dovedi cu un certificat eliberat de autoritatea competente a locului de unde a plecat, că s'a bucurat de o bună purtare, că a satisfăcut legea recrutărei, că are o meserie sau capital de 1000 lei, și că n'a fost condamnat pentru delict.

Pe ziua de 1 Aprilie s'a suprimat postul de sub revizor școlar; Dl. Bujilă fostul sub revizor a plecat la catedra sa de la Dăeni.

Alexe Voicu din Carnavoda a încetat din viață, în vîrsta numai de 117 ani.

D. Saroglu, posacul nostru colaborator și autor al hazurilor săptămîneli e un tînar cu totul alt-fel de cît cum vrea să-l prezinte «Steaua Constanței». E o persoană slabă, înaltă cu mustăți din care ar putea să împrumute la mulți spîni și iabrași și certată cu toți oamenii certați cu gramatica și cu bunul simț.

Aceasta spre a se evita ori-ce confuzie, intenționată mai ales.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui T. O. Chioseler. Cauza e dreaptă și chestiunea serioasă. Faci prea mult lirizm. Cu ah-uri și of-uri cel mult înspîri milă — nu te impui nici o dată. Tratează subiectul pe un ton energic, fără să vexezi pe nimeni, de'oare-ce pozițiunea d-tale știu că nu țî-o permite.

D-lui Șeitan, Cavargic. Mulțumesc. D-lui P. Stoicescu, Ghizdărești. Fii pe pace. «Audiatur et altera pars» e cuvîntul de ordine al ziarului meu.

D-lui Ion Căpășină, Caromurat. Voi răspunde la scrisoarea d-tale prin ziar. Cu moșneghi inimicși ca d-ta îmi place să stau de vorbă.

C. N. S.

Foita ziarului „Dobrogea Jună”

PAN WOŁODYJOWSKI

ROMAN ISTORIC

de

HENRYK SENKIEWICZ

Te asigur că nici un poștalion din lume n'a gonit mai repede de cum voi gonii eu trăsura mea în căutarea prietenului nostru Wolodyjowski....

III

Cu tot angajamentul luat, Domnul Zagloba nu mergea atît de repede cum promisese amicilor săi în ziua plecării și din contra că, cu cît se apropia mai mult de Warșovia cu atît mergea mai încet.

Aceasta era pe acele timpuri cînd Ioan Kazimir, rege mare, om politic

și mare general, abdicase de bună-voie, căci după ce scăpase țara deopotopul vecinilor vrășmași încercă introducerea reformelor înăuntrul țării. În loc însă ca să capete sprijinul poporului, avea să îndure cele mai amare decepții din partea șleahței, care nu a înțeles bunele lui intențiuni; coroana deveni o greutate insuportabilă pe aceea frunte bine-cuvîntată și deci Ioan Kazimir depuse acea coroană.

Pînă la elecțiunea noului rege, mai era încă departe. Totuși lupta candidaților începuse și partizanii diferiților pretendenți începură să se adune la Warșovia. Drumurile spre capitala regatului erau pline de cai, trăsuri, care, oștiro de tot fel, și neguțătorii ambulanz. Hanurile erau înțesate de drumești și aflarea unei gazde nu era un lucru tocmai ușor, totuși reputațiunea Domnului Zagloba de mare cavalier era răspîndită în toată țara,

căci i-se-da pasul înaintea tuturor. Adesea însă numele lui îl cauza mari întârzieri în călătoria sa, căci prin hanuri sau gazde, vre-un personaj mai mare, la vederea acestui bărbat cu barba albă îl poșteau la masă iar la întrebarea ce-i-se făcea «Cu cine am onoare» acesta răspundea numai cu două cuvinte dar sigur de efect «Zagloba sum» și într'adevăr că nici-odată nu se întâmpla ca după aceste două cuvinte să nu auză exclamațiunii de bucurie ca «Voi socoti ziua de azi printre cele mai fericite» și chemând cei-l'alți tovarăși ziceau: «Iată acesta este gloria el decus întregul cavalerism al republicei. Tinerii veneau să sărute poalele anterului lui și toți îl vorbeau cu respect și admirație. După aceasta se desfunda butoiașe și urma un gaudiu care ținea adesea zile întregi.

(Va urma)

CONFETARIA PETRE POSTELNICU „LA FURNICA”

Opăra cu ocazia Sărbătorilor Paștelui
Oua de șocolată cu diferite surprinze
— și bonuri. —

Cozonaci — Cuglupfi — Cornuri
cu nucă și mac — Păști moldovenești.
Tot felul de băuturi și liqueruri
— steine și indigene. —
Prețuri extrem de convenabile.

De vînzare case în 2 corpuri cu 2 fațade și în grădină plantație cu viță americană și pomii de toate speciile. Doritorii a se adresa la Anadolchioi Str. Cărămidari No. 85, la proprietar Căpitanul C. Botez.

ABONAMENTE

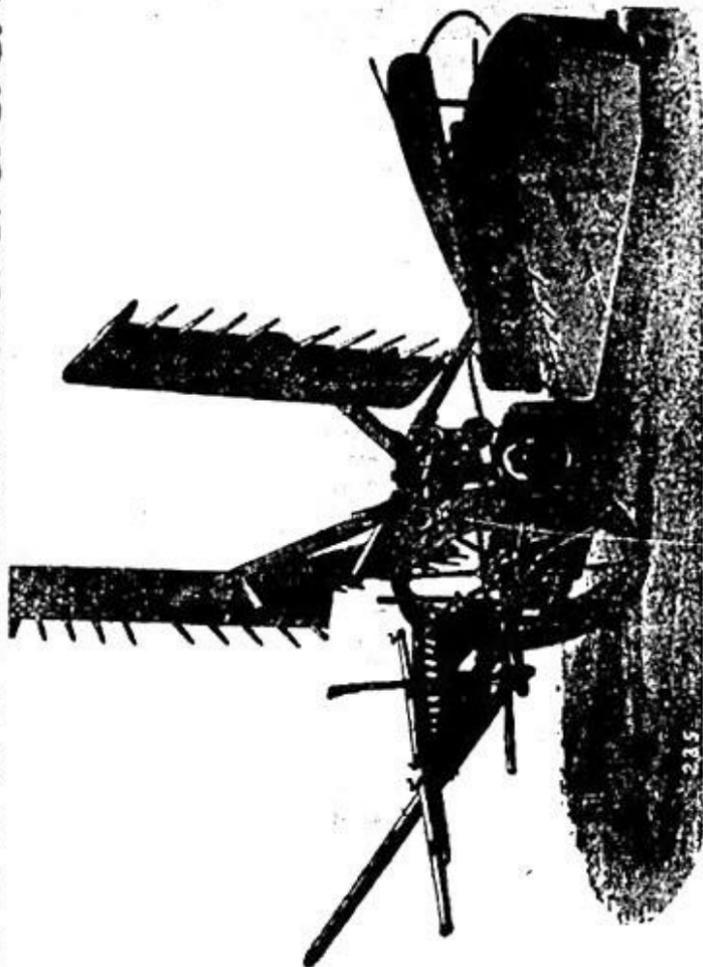
Pe un an 8 lei
 Pentru presei și învățători 6 lei
 Pe șase luni 5 lei

Premiu I, pentru abonați pe un an 100 lei în numerar.
 Premiu II, " " " " O frumoasă pendulă.

Anunțul și Reclame
 După învoială

Orice fel de corespondență
 să ni se trimită francată.

TOT FELUL de MAȘINI AGRICOLE
Renomitele Mașini de Secerat ALBION
 Sezon 1905 Perfectionat

George I. Rignall

Str. Mercur No. 1. — CONSTANTŢA — Str. Mercur No. 1

Tot felul de REZERVE pentru Seceratoarele de ori-ce sistem
ATELIER de REPARATIUNI cu ABUR

DROGUERIA MEDICINALA
ALEX. I. HELDENBUSCH
CONSTANŢA

— Strada CAROL (sub hotel Regal) —

Asortată cu tot ce cuprinde această branșă precum:
 Drogue medicinale și industriale, parfumuri din fabricile cele mai bune din străinătate, apă de Colonie străină, apă de Colonie cu kilogramu; articole de toaletă, Pudre, Paste de dinți, Perii de dinți, Săpunuri medicinale străine și indigene, Săpunuri de toaletă străine calitățile cele mai alese; articole de cauciuc, irigătoare, articole de bae; mare varietate de esențe de parfumuri franceze cu gramu mirosurile cele mai moderne; articole de pansament, Vată calitate superioară, Untură de Pește proaspătă albă cea mai bună calitate; Vasilină, Benzina Glicerină, apă de gură cu kilogramu cel mai bun antiseptic pentru gură și conservarea dinților, vopsea pentru păr toate culorile, diferite Siringi, articole chirurgicale, Thermometre de bae și maximale, lacuri, vopsea pentru dușumele, coară pentru parchet etc., etc.
 Toate cu prețurile cele mai reduse, devisa mea fiind a vinde oftin pentru a vinde mult.

FOTOGRAFIA CHR. NIELSEN
 Strada Carol

Esecută lucrări în această ramură cu prețurile cele mai moderate. Reproduceri de fotografii.

Magazinul de Mode, Rochi și Confecțiuni
 al D.șorol

LENNY DAVIDESCU

Strada Mircea 19 (la apropiere de Poștă)

Face cunoscut onor. sale Clientele și onor. Public că a primit un bogat și frumos asortiment de pălării *Modele* din nenumitele *Casa de Mode din Paris*, pentru Sesonul de Primă-vară; precum și furnitura necesară pentru reparațiuni.

Singura depositară de Voilette fine și moderne.

Pălării, rochi și Voilette de doliu Parfumerii, pudre, apo de toaletă etc. din producția franceză.

În atelierul de rochi și confecțiuni pentru D-ne, D-șoare și Copii, se execută cele mai grele modele după jurnalele Franceze, Germane și Engleze, precum: rochi de bal de mireasă, costume Tailleur, Jachete, Boloururi etc.

Se primesc și reparațiuni de rochi Mănuși franceze.

Atelier special pentru spălat și reparat mănuși de damo și Militărești.

Prețurile convenabile, pentru a putea învinge ori-ce concurență.

În atelierul de croitorie se primesc eleve interne și externe.

Cremă de Dinți Anatherin — D-r POPP

Din cauza dinților stricați se pot ivi complicațiuni nervoase și afară d'aceasta prezența lor a produs toate adesea infecțiuni ale organismului, chiar cu sfârșit mortal. După observațiuni s'a dovedit că din 100 persoane, 80 au dinți stricați, între care sunt mulți al căror dinți seamănă cu niște ruine, gingiile umflata și lena sângerându sași acoperite cu fistule, din care ese o materie care deja la distanță răspândește un miros neplăcut, lucru în general produs fie prin necurătența dinților fie prin întrebuițarea de dentifrice improprii. După opinia celebrităților medicale, Pastele de dinți cari conțin acizi sași baze și care în general fac spumă abundantă, provoacă distrugerea smalțului dinților care e începutul stricărei lor.

O experiență de mai bine de jumătate secol în toată Europa a dovedit că Crema de dinți Anatherin Dr Popp în tuburi, e o compoziție cu totul neutră, curăță și întreține dinții fără a-i ataca, preservându-i contra ori-cărei infecțiuni.

Prețul unui tub 60 bani

Depozit general pentru Dobrogea
 Drogueria Medicinală ALEXANDRU I. HELDENBUSCH, Constanta

„LA OVIDIU”
 Piața Independenței No. 22.

D. GH. DESPINACHIS

NOU MAGAZIN CU COLONIALE
 delicate și comestibile
 (Fost P. ASTRAS)

Băuturi spirtoase străine indigene
 MARE DEPOU DE VINURI

Specialitate în out-de-lemnuri franceze și grecești

Diferite articole coloniale orientale

APERITIVE — TRUFANDALE

Prețuri mai estin ca ori unde

Serviciul prompt și foarte conștiincios

Tărguțile se expediază la Domici iu

De vânzare la Techirghiol un imobil, compus dintr'o casă, cu două camere și o sală și o prăvălie împreună cu curtea lor de o suprafață de 2000 m.p.
 A se adresa la redacție.

AVIS

Sub-semnata aduc la cunoștința Onor. Părinți Constanțieni, că pe lângă atelierul meu de

Croitorie

ce am înființat în acest oraș str. Gărei 12 primesc D-șoare pentru a le învăța Croitoria în termen de 3 luni cu siguranță, cu 10 lei lunar, fiind de mare folos pentru îndulcirea căsăciei și lucrând pentru D-lor Rochi, Cămași, Pantaloni, Șorțuri etc.

Cu toată stima,
 Iusalina Gheorghe C. Popa

ATRACTOR

este un obraz plăcut, curat, trandafiriu, cu aspect tinăr și proaspăt, o piele catifelată albă și un teint eclatant. Toate acestea se obțin într'un mod sigur prin întrebuițarea zilnică a renumitului

Săpun de Lapte de Crin

Marca fabriciei un «Cal de lemn» a lui Bergmann & Co Radebau-Oresda
 Prețul lei 1-50 bucata.

Depozit la: L. & I. Lascarides și la Drogueria Medicinală Alex. I. Heldenbusch Constanta.

Magazinul de Incredere

P. ȘAPIRA

Cu ocaziunea Sărbătorilor Paștelui, oferă cu prețurile cele mai moderate, tot ce este atingător de această branșă.